

El garrot de la Tereseta

Marina Vilalta i Fajula, Ribes de Freser

1.U - na can - ço - ne - ta no - va bé la sen - ti - reu can - tar, tre - ta n'és d'en So - la -
 di - a per des - grà - cia con - vi - den a ma - tar porc; com és ho - me de ca -
 res an - tes de di - a la T(e)re - se - ta (i)ava mar - xar, ia-llà al pla de Mas-sa -

6 ne - ta, del quin a - ra s'hi es - tà(?). ia - que - lla nit, per des -
 txas - sa s'hi que - da per l'en - de - mà, li fum qua - tre gar - ro -
 ne - lla (i)a se'n va - ren en-c(ue)n - trar,

10 1. || 2.

grà - cia, la T(e)re - se - ta es va e - nyo - rar. 2.I un
 ta - des ia da - vant el fa pas - sar. 3.Tres ho -

-I passa a davant de pressa, que no et senti gemegar,
 que el garrot de la T(e)reseta en Julià l'estrenarà.

Quan serem a casa nostra i haurem reposat un poc,
 ens tornarem jugar les forces amb un a(l)tre garrotot.

-Mira, T(e)reseta, si em mates, ara (i)o et vu(i) avisar,
 que si cas mai t'enviudaves no et tornessis pas casar,
 que si les dones són rares, els homes encara més;
 mira que a la teva esquena hi regnaran els (a)vellaners.

La fangada (?) que tu fas ja n'és per enamorar,
 que sembles el gall de casa (con) va a l'hort a esgarrapar.